

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי יהושע ויסמן ז"ל

בן אסתר ואברהם

נולד בירושלים

בתאריך כ"ג בשבט תרפ"ז, 26/1/1927

התגורר בירושלים

שרת בחיל השריון

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

כ"ג באדר א' תש"ח, 4/3/1948

נקבר בהר הרצל

אזור: א חלקה: 2 שורה: 28 קבר: 6

בן 22 בנופלו

קורות חיים

בן אסתר ואברהם, נולד ביום כ"ג בשבט תרפ"ז (26.1.1927) בירושלים. למד בבית-הספר "תחכמוני" ובבית-החינוך התיכון לילדי עובדים ובגיל צעיר עבר לחיי עבודה. כספורטאי נלהב היה חבר "הפועל", הצטיין כשחקן כדורגל ומאמן כדורסל, והשתתף בנבחרת הכדורסל של "הפועל" בטורניר בפראג בשנת 1947. בהיותו בן 16 הצטרף לנוטרות וסיים קורס מדריכי נוטרים בכפר ילדים. הוא ניסה להתגייס לצבא הבריטי, אולם לא נתקבל משום גילו הצעיר מדי. שלא מרצון, כיוון שסלד משררה ופיקוד, השתתף בקורס מפקדים.

עם החלטת עצרת האו"ם על חלוקת הארץ, נרתם בעול ה"הגנה". השתתף בפעולות רבות ונועזות בירושלים וסביבתה. היה זמן-מה בעיר העתיקה, השתתף בפעולות פיצוץ ברוממה, בקרב ליד הרטוב, בחיפוש אחר מחלקת הל"ה שנפלה בקרב בדרכה לגוש עציון ובקרב-הגבורה ליד עטרות. בכל

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

הפעולות הצטיין בעוז-רוח ויכולת קרבית. יהושע נפל ביום כ"ג באדר א' תש"ח (4.3.1948) עת יצא עם מחלקה מגדוד "מוריה" למארב לתחבורה הערבית בכביש רמאללה-לטרון ליד ביתוניה. בדרך הנסיגה לעטרות הותקפה המחלקה על-ידי המון ערבי וכותרה ותוך כדי נסיגת-גבורה הצליחו רק שלושה מהם להינצל. יהושע נלחם עד הרגע האחרון כשמקלע ה"ברן" בידו. נקבר בסנהדריה בירושלים.

ביום ה' באלול תשי"א (6.9.1951) הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בהר-הרצל בירושלים.

ששה עשר חללי הקרב על יד עטורות

(ליום השבעה)

יהושע וייסמן

נולד בשנת 1927. למד בבית ה-ספר "תחכמוני" בירושלים. פועל ז-מני בבית החולים "הדסה". ספורטאי מובהק. מפעילי סניף "הפועל" בירושלים. הצטיין בענף כדור הרגל ושלט יפה בכדור סל. שערותיו הערמוניות השוו לו חן נעוץ.

שמעון יעקובוביץ

נולד בשנת 1927. עבד בחברת ה-חשמל בירושלים. הוריו בירצחו בימי השואה בגולה. יחד עם יקותיאל א-וורבך היה במחנה ריכוז ויחזר העפיה לו ארצות שנות היותו במחנה ריכוז וויסנו את גופו וחישלו את אופיו. מ-תון בהליכותיו וצנוע במעשיו. לעו-לם לא כעס על איש ולא קבל על שום דבר. הצטרף לכוונות המגן מיד עם עלייתו ארצה.

מרדכי יפרח

נולד בשנת 1929. היה גר בשכונת ימין משה. בהתקפות הרבות של הפורעים הערביים על השכונה, זיהא גבורה רבה ופעילות מתמדת.

משון כהן

נולד בשנת 1923. חניך ת"ת "אור החיים". עבד בבית חרושת למוזאיקה "ברקת" בגבעת שאול. נימנו על מ-טב הנוער הפרסי בירושלים.

איש' ליפצין

נולד בשנת 1928. פקיד במחלקת העבודה של הסוכנות היהודית. חניך בית הספר "תחכמוני" בירושלים ומתל-מידי המוזור הגומר של בית המדרש לפקידים של הסתדרות העובדים ה-ללית. חבר "גורדוניה". למרות גילו הצעיר נודע בכשרונותיו ובסגולותיו האישיות. קיבל על עצמו מילוי תפ-קיד מבוגרים וביצע אותם בהצלחה. באחת הפעולות בשכונת שיך ג'אראח ניפצע ונאסר. מה חביב היה עלם ב-היר שער וכחול עינים זה!

עזרא מאיר

נולד בשנת 1926. מסגר לפי מק-צועו. נאסר באחת הפעולות בשכונת שיך ג'אראח.

יהודה מזרחי

יתום. היה גר בבית דודו. נהג לפי מקצועו ושומר בחברת "מן וברמן בע"מ". זאת חייו הקדיש ל"שורה" מוכשר ואמין.

יהודה בן שלום מזרחי

נולד בשנת 1931. מסגר לפי מק-צועו. פעיל וזריז במלוי תפקידים.

משה רחמים מזרחי

נימנה עם טוראי השורה המעולים.

רוח החשמונאים. תקומת הכוח העב-רי. ומשנדרשו לתפוס את השלח ב-יד — מילאו אחר הדרישה. ואין ל-הימנע מקרבנות. אך במותם. מות ג-בורים, מבטיחים הם לנו את הקיים, חייו האומה והמדינה העברית אשר תקום.

יהי זיכרם ברוך בתוכנו!

אליעזר בן ירושלים

גמנסיה. הרצליה. בתל אביב. חבר התנועה לאחדות העבודה. סטודנט ב-אוניברסיטה העברית בירושלים. היה ער בכל לבו לגיוס הנוער. "כיצד נו-כל לשבת וללמוד כשהאומה גילחמת על חירותה". כשמ-כן היה — נעים בכל הליכותיו. אל אנשיה שסרו ל-פקודתו. והתייחס כאב מסור ונאמן. את משכורתו היה מחלק לאנשיו — והוא עצמו היה ניוקס להלוואות. שקט ו-נועז. לא הירבה שיחה. אולם היה ראשון לכל פעולה הדורשת הקרבה. השתתף במשך החודשים האחרונים כמעט בכל הפעולות שמצפון לעיר והבליט אומץ לב עילאי וגבורה רבה.

משון דגני (ג'נה)

נולד בשנת 1929 בירושלים. עבד כחשמלאי וטלפוניסט בשרות-הדואר והטלגרף של הממשלה. חבריו כונוהו "משש". בגלל שערותיו האדומות. מלא מרץ. באחת הפעולות בוואדי ג'וז נוקב כובע הפלדה שלו ובבגדיו חדרו כדורים. אך הוא יצא בריא ושלם.

אליהו וילצ'יק

נולד בשנת 1928. פקיד בסוכנות היהודית. חבר טוב. את תפקידיו ב-שורה מילא תמיד במסירות ובנאמ-נות.

שוב מתייחדים אנו—במלאות השר-בעה — עם ששה עשר מגינים צעיר-ים. אשר נפלו חלל במערכה ליד עטורות בהגינם על התחבורה. התפ-שית לירושלים. מטובי מגיני ירושלים שהשתתפו בקרבות לא מעטים על שחרור המולדת — הותקפו מן ה-מארב ונפלו ונשקם בידם — במשך שני דורות. בגולה ובארץ. שקדנו על חינוך הנוער העברי ב-

יקותיאל אוורבך (קותי)

נולד בשנת 1925. סטודנט באוני-ברסיטה העברית. חבר המפלגה הקו-מוניסטית העברית. עלה ארצה כמע-פיל לפני כשנה וחצי לאחר שבילה ארבע שנים במחנה ריכוז. בחולנד ו-פעל שם במחתרת. עליו ומלא חיים. למרות כל הסבל שראה בימי חייו. הת-נדב למילוי תפקידים מסוכנים ביותר וניפצע באחת הפעולות בשכונת שיך ג'אראח. בז לכוונות: "מתים רק פעם אחת — וגם זו לא נורא".

מרדכי גרוסמן (מוקה)

נולד בשנת 1927. למד בבית ה-ספר תחכמוני בירושלים. בבית הספר התיכון בבית הכרם והטכניון העברי בחיפה. בנעוריו היה חבר בקהילת ה-שימש שם בתפקיד מדרוך. לפני שהתגייס היה נוטר במשטרת ה-ישובים העבריים. לפעולתו האחרונה יצא כשהוא פצוע בידו. חבריו זקרו בו ניסו לשכנעו לבל יצא לפעולה. אולם הוא התעקש — ויצא. חסון ו-רחב כתפים. נועז ואמץ לב היה.

נועם גרוסמן

מפקד הקבוצה שנפלה ליד עט-רות. נולד בשנת 1925 בארצות הב-רית ועלה ארצה בהיותו תינוק. אביו ראובן גרוסמן, המשורר והמורה ב-

נתן פרלמן

מעובדי "קול ירושלים". סטודנט ב-אוניברסיטה העברית. בזמן האחרון שימש בתור כתב צבאי. צעיר כשר ו-ני, בעל יומה ויכולת רבה. ספרא ו-סייפא.